

"En de stad zal laag worden in de laagte".

Jesaja 32:19b.

Wat denkt u van de stad, lieve lezer? Woont u in de stad? Dan hoop ik dat u op een mooi plekje in de stad woont. Die mooie plekjes zijn er, ontegenzeggelijk. Vaag herinner ik me de wandelingen (meer dan dertig jaar geleden) door de steden Utrecht en Haarlem. Het gevoel en de sfeer komen terug, terwijl ik er aan denk...De verstilde pleintjes met de oude huisjes en geveltjes. De hofjes, overblijfselen uit lang vervlogen tijden, omringd door het sierlijke hekwerk. Eeuwenoude balken in de kleine huisjes, waar de oude mensen woonden. Van eerbiedige afstand sloeg ik menig schilder gade, die probeerde de voorbije eeuwen te vangen op het doek.. Op het Gasthuishofje, aan de Barrevoetestraat te Haarlem, vertelde me een oude moeder van haar aan epilepsie lijdende zoon. Op een keer had die zoon het zo moeilijk, de hele nacht door. Ze hoorde hem kruipen en wringen op z'n kamertje en kon hem niet helpen. Dat ging zo door tot het krieken van de dageraad. Toen hoorde ze hem zingen:

Ik lag en sliep gerust
Van 's Heeren trouw bewust,
Tot ik verfrist ontwaakte.
Want God was aan m'n zij,
Hij ondersteunde mij
in 't leed, dat mij genaakte.....

Ach...deze vrienden zijn al thuis in het huis van de Vader met z'n vele woningen.

Hoe vaak liep ik langs het huis van de "Oprechte Haarlemmerolie".

Bij het ouder worden groeit wat weemoed mee.. weemoed om de oude dingen.

Gabriël Smit schreef over die sfeer van het verre verleden, die soms zo dichtbij kan komen:

Vreemd is het leven. Ik ben eeuwen oud.
Gisteren stierf Bertken, de zuster die
haast vijftig jaar zat ingemetseld
binnen haar nauwe kluis tegen de
Buurkerk. Ik heb daar vaak gespeeld,
draafde met de jongens uit de buurt
achter de karossen die er hoge gasten
brachten, statige prelaten en geleerden,
buigend voor de grijze vrouw achter
het klein getralied venster. Het was te hoog
dan dat ik er in kon kijken,
Op elkaars schouders durfden wij niet
staan. Heiligé grond was het, grond
waar engelen daalden om na voorzichtig
samenspreken weer te stijgen naar hun eeuwig
spiegelbeeld.....

Zo waren en zijn er in de stad mooie, stille
plekjes, waar de tijd lijkt stil te staan. En
och....hoeveel werd al weggesloopt en veran-
derd! Wanneer ik nu rijd naar het AZU te
Utrecht, zie ik de betonnen kokers van Hoog-
Catherijne. Eén groot pakhuis vol benauwenis,
ontsproten aan het brein van projectontwikke-
laars. In Hilversum liep ik pas nog door Hil-
vertshof, ook zo'n commercieel pakhuis. Hoe
is het mogelijk dat in de naam het woordje
"hof" voorkomt?

Honderden kunstzonnetjes verlichten het com-
plex....

Van Lodensteyn had er al last van....en dat
is al zo'n driehonderd jaar geleden. Hij

En de stad heeft een steeds duidelijker anti-christelijk gezicht gekregen.

Door m'n zeer beperkte blik overdrijf ik misschien een beetje.

Zaterdag zag ik nog een paar jeugdige violisten in een van onze drukste winkelstraten. Ze speelden muziek uit lang vervlogen tijden.

Merkwaardig mengsel van heden en verleden.

Jongens..zeer geconcentreerd op hun oude muziek, en daar omheen jongelui met van die oordopjes en de walkman aan.

Toch.. in de Bijbel is sprake, niet alleen van de stad met fundamenten en de stad van vrede.. maar ook van de stad des verderfs..de stad van Kain..de stad van de duivel..de stad van de openbaring van de anti-Goddelijke machten.

Sodom..Egypte..Damascus..Babylon. Als brute vingers priemen de wolkenkrabbers naar de hemel.

En uit elk raam komt dezelfde melodie
Totaliteit die ik voor 't eerst doorzie,
Alsof zij zich uit een cocon ontspint
Van misverstand dat oplost in de wind.

W.F.H.

De stad van de mens groeit over de grens heen. Maar het oordeel over de stad staat vast. Onafwendbaar nadert de ondergang.

Zo zegt de Heere: De stad zal laag worden in de laagte. Niemand zal de ineensstorting van de stad kunnen tegenhouden. Zeker zal de stad Gods komen! De stad, waar de Heere alles in allen is. O schone stad van de toekomst! Stad zonder zonde en zonder zondaren. Stad, waar de levenden wandelen in het vrolijk levenslicht. Stad, waar de stedelingen bloeien gelijk het malse kruid.

Voor eeuwig zijn de laboratoria gesloten. Onder donderend geraas van de hagelstenen stort het woud van menselijke hoogmoed ineen. Een laatste uittocht uit Egypte wordt voltooid. Hoe is de grootse stad gevallen!

Een engel is gekomen en heeft zeer krachtig geroepen: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen. Koningen der aarde hebben met haar gehoereerd, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden uit de kracht harer weelde. Zoveel als zij zichzelf verheerlijkt heeft, en weelde gehad heeft, zo grote pijniging en rouw doet haar aan; want zij zegt in haar hart: Ik zit als een koningin, en ben geen weduwe, en zal geen rouw zien. Daarom zullen haar plagen op één dag komen, dood, rouw en honger, en zij zal met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt.

En de kooplieden der aarde zullen wenen en rouw bedrijven over haar, omdat niemand haar waren meer koopt.

En een sterke engel hief een steen op als een grote molensteen en wierp die in de zee, zeggende: Aldus zal de grote stad Babylon met geweld geworpen worden, en zal niet meer gevonden worden.

Een grote stem zegt: Hallelujah, de zaligheid, en de heerlijkheid, en de eer, en de kracht zij de Heere onze God..

EN DE STAD ZAL LAAG WORDEN IN DE LAAGTE. Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.

Zinken zal de stad als een steen in de diepte. Al 't volk, daar 't wreed geweld moet zwichten

Wordt in rechtmatigheid geleid.

En u en ik...geliefde lezer? Wij wachten op de stad: "De HEERE is aldaar".

Er is hoop, waar u ook woont..in de stad of op het platteland.

De stad van beneden heeft het laatste woord niet. De stad van omhoog heeft het laatste woord en komt naderbij. Jeruzalem is wel gebouwd! O, stad van verlangen en heimwee. Hier is de grond ons te warm onder de voeten. Ook in deze zuchten wij, verlangende met de woonstede die uit de hemel is overkleed te worden. Hebt goede moed. Hij heeft de wereld overwonnen!

Misschien wil Hij nog eens de stad doortrekken met Zijn Heilig Evangelie. Wij kunnen het niet maken. Wij missen de taal voor de verstedelijken mens. Maar onze HEERE kan een reine spraak richten tot de volken, zodat allerwege weerklinkt: Kom, ga met ons, en doe als wij. Jeruzalem, dat ik bemin.....

Daar zal geen pijn meer zijn,
alles ten einde zijn
waarom wij wenen.

Hij is hun metgezel,
Herder van Israël,
troost om hen henen.

Moog' aan ons allen de
Heer in de vallende
schaduw verschijnen.

Dan staan wij zingende
in het omringende
licht met de zijnen.

Een hartelijke groet aan U allen! De stad is bereid!!!!

D.C.O.

